

Svar på interpellation 2003:42 av Olov Lindquist (fp) om asylsökandes valfrihet i vården.

Olov Lindquist (fp) har frågat mig följande:

1. Är det vanligt att asylsökande nekas vård?
2. Anser sjukvårdslandstingsrådet att reglerna för vård av asylsökande bör förtydligas?

Jag vill besvara dessa frågor enligt följande:

Ingen som har behov av akut vård får nekas detta. Asylsökande liksom andra invånare har alltid rätt att vända sig till närmaste vårdcentral eller annan vårdgivare om det föreligger ett akut behov av vård.

Utöver detta har *vuxna* asylsökande, enligt landstingens avtal med staten, endast rätt till sådan vård "som inte kan anstå". För barn- och mödravård gäller dock samma principer för asylsökande som för andra länsinnevånare. Om en vuxen asylsökande har ett behov av vård som inte kan vänta, men som inte bedöms vara akut, ska de vända sig till särskilda asylmottagningar, med särskilt ansvar och kompetens för asylsökandes behov av vård.

Systemen för asylsjukvård var tidigare olika i de olika sjukvårdsområdena, vilket ibland skapade en osäkerhet både hos personal och asylsökande. Sedan Beställarkontoret vård, BKV, från årsskiftet fått ett samlat ansvar för asylsjukvården gör man bedömningen att förutsättningarna för en enhetligare och bättre tillämpning av rutinerna har förbättrats avsevärt.

Det pågår dessutom redan nu aktiviteter för att informera om regelverket för asylsjukvården. Till exempel får Transkulturellt centrum över tre miljoner kronor i år för detta ändamål. Därutöver kommer BKV att i avtalsförhandlingar med vårdgivarna i större utsträckning än tidigare behandla asylsjukvården, bland annat genom att införa en särskild paragraf som reglerar asylsjukvård i tecknandet av framtida avtal.

Jag gör bedömningen att dessa åtgärder sammantaget kommer att bidra till att effektivt förebygga framtida missförstånd kring asylsökandes rätt till vård av den sort som interpellanten behandlar.

Därmed anser jag interpellationen besvarad.

2003-05-13

LS 0304-1437

Inger Ros (s)